

На изплащане кжщи тукъ се не даватъ и въ колонията на Пулмана работникътъ никога не може да стане собственикъ на кжщата въ която живѣе; всички въ града знаятъ само едничкия властелинъ, могъществения Пулманъ. Капиталътъ, който е вложенъ за постройката на града, донася отъ наемъ около 8% годишенъ приходъ; тъй че човѣколюбивитѣ идеи на Пулмана, предприятията на когото се оценявали преди 20 години на 60 милиона долари (300,000,000 лева тогавашни пари) му донасятъ грамаденъ процентъ, на който биха могли да позавидятъ спекулации, въ основата на които нѣма никакви благотворителни подбуди.

Пулмановата колония представлява, за жалость, единственъ на земното кълбо примѣръ на градъ, въ който може по волята на одного да се изселятъ всичкитѣ обитатели, както напр. единъ хазяинъ може да изсели отъ кжщата си неакуратния или непослушенъ квартирантъ.

Въ всичкитѣ контракти, който сключва Пулманъ съ своитѣ жители, на първо мѣсто стои единъ параграфъ, който дава право на господаря на града да откаже за бждаще квартирата нѣкому, като го предупреди само една седмица по-рано. За неплащане наема не може и дума да става, защото всички квартиранти тукъ сж работници на пулмановата фабрика и ако тѣ доброволно не заплатятъ, то при седмичното заплащане наемътъ ще бжде удържанъ въ кантората. Обитателитѣ на пулмановия градъ чувствуватъ на всѣка крачка своята пълна зависимостъ въ всичко отъ владѣтеля на градчето; нѣма ни единъ въпросъ, при който тѣ биха посмѣли да си отворятъ устата и да изразятъ нѣкое свое мнение.